

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۵/۱۹

م. اسحاق نگارگر

سِلِ پِه لالی پورې دا شل یې د بنگرو! یک دوسخن با عزادارانِ نقضِ قانونِ اساسی!

سیاستمداران ما که غم منفعت های خویشان را دارند همان گفته معروف سید جمال الدین افغانی را به یاد آدم می آرند. او گفته بود:

«افغان ها در یک امر واحد اتفاق کرده اند و آن اینکه هرگز اتفاق نگذند!»

بنیاد همین حکومت به اصطلاح وحدت ملی را بر نقض قانون اساسی گذاشتند بدین معنی که در قانون اساسی پیشبینی نشده بود که ممکن است دو رقیب انتخاباتی هر دو به ثقل و وسیع در انتخابات دست یازند و آنگاه هر دو طرف سبب سرخ قدرت را منحصراً برای خود بخواهد و آنگاه وزیر خارجه یک کشور خارجی (اضلاع متحده امریکا) که کمر به ملت سازی و دولت سازی در افغانستان بسته بود ناگاه چنین سه ماه به میدان افگند که نه به درد شاه می خورد و نه به درد شاه فلی. منوچهری شاعر معروف باری گفته بود:

شعر ناگفتن به از شعری که گویی نادرست
بچه نازادن به از ششماهه افگندن چنین

و در این مورد میتوان گفت که حکومت ناساختن به از حکومت دو سره ساختن و قدرت را به شیوه نصف لی و نصف لک تقسیم کردن اما افغان ها که اختیاری از خود نداشتند زمام اراده خود را به "جان کری" دوزخ مکان سپردند و او هم سبب سرخ قدرت را میان دو رقیب قدرت مساویانه تقسیم کرد و گفته زرین سعدی را از یاد بُرد که:

«ده درویش بر گلیمی بخشیدند و دو پادشاه در اقلیمی نگجند.»

اما دیدیم که ارگ یک مرکز قدرت شد و قصر سپیدار که از قصر سپید امریکا نیز یک (ار) بیشتر داشت مرکز دوم قدرت. این دو مرکز تا توانستند قبر این مُرده بیکس یعنی قانون اساسی را کنند و در همین جنگ میان دو مرکز قدرت بود که انتخابات شورا هم به تأخیر افتاد و وکیلان پسته؛ خسته؛ کشمش و جلغوزه خوردند و مانند یک مریض مالیخولیا پُر گفتند و دالر به جیب افگندند و هیچ کس در عزای آن قانون اساسی مادر مُرده قطره اشکی نریخت.

بعدها باز به حکم قانون اساسی آن مأموران دولت که کاندید انتخابات بودند باید از کرسی دولت استعفاء می کردند اینان نیز به قرارداد دو جانبه دو مرکز قدرت استناد کردند و گفتند تا یک طرف قدرت است ما هم استیم و باز مُشت بر دهان قانون اساسی کوفتند و اینک که باز برخلاف قانون اساسی ستره محکمه قدرت رئیس جمهور را برای سه ماه دوام داد ناگهان عزاداران بسیار به یاد مرحوم قانون اساسی افتادند و حتی رئیس جمهور را تهدید کردند که اگر از قدرت نرود او را به زور کنار می گذارند اما نگفتند به چه وسیله؟

شاید به زور اعتراض های «سبز»، «نارنجی» و حتی «سُرخ» اما به هر صورت در حالت موجود کدام مقام چه کس را به عنوان یک رهبر حکومت مؤقت تعیین کند که همه آنرا بپذیرند زیرا اکنون قضیه بسیار مشابه به این است که مقامی یک پارچه گوشت لُخم و چرب را در میان چارده پشک گرسنه بیفگند و ببیند که چه گونه همدیگر را زده و زخمی می کنند.

حالا که چندین بار قانون و پرنسیپ را در مسلخ مصلحت کُسته اند خوب است بگویند: «شل په لالی پوری داشل بی د بنگرو» و دست از این عزای بی موقع و بی مورد بردارند که من یقین دارم باز انتخابات بی تقلب برگزار نمی شود و هنوز چندین روند از این بُکسنگ سیاسی در پیش روی است و ما مردم نیز پوز و چانه های شکسته و خون آلود را تماشا خواهیم کرد اگر خدا به ما عمر بدهد. فاعتبروا یا اولی الابصار ننگارگر ۱۶ می ۲۰۱۹ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک"ی بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

یک دوسخن با عزاداران نقض قانون اساسی!
i_nagargar_baa_azadaran_naqz_qanun_asasi.pdf